

Yoel Kitabı ve Laodikyalı Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Yirmi Dokuzuncu

Jeff Pippenger
2026-01-14

Yirmi Dokuz Numara

Matta İncili'ndeki beşinci Mesih'e dair peygamberlik, hayal kırıklığı ve ölümün işaret noktasıdır. 18 Temmuz 2020'de, Nashville'in yıkılacağına dair sahte kehanet, İlyas ile Musa'yı öldürdü.

Beşinci Mesihanik Yol İşareti, 18 Temmuz 2020'deki Hayal Kırıklığıdır.

Böylece peygamber Yeremya'nın söylediği söz yerine geldi, şöyle diyerek: “Rama’da bir ses işitildi, feryat, ağlayış ve büyük yas; çocukları için ağlayan Rahel, teselli olmak istemedi, çünkü onlar yok.” Matta 2:17, 18.

Tahmin

Rab şöyle diyor: Ramah'ta bir ses duyuldu: ağıt ve acı ağlayış; Rahel çocukları için ağlıyor, çocukları için teselli kabul etmiyor, çünkü artık yoklar. Yeremya 31:15.

Musa ve İlyas, Sodom ve Mısır'ın sokaklarında öldürülür. Eski Ahit'in son ifadesi, Rab'bin büyük ve korkunç gününden önce İlyas'ın geleceğini bildirir. O korkunç gün, Daniel'in on ikinci bölümünde Mikail ayağa kalktığına başlar ve Vahiy'in yirmi ikinci bölümünde “adil olanın da adaletsiz olanın da” sonsuza dek o durumda kalacağını ilan eder.

Ve o zamanda, senin halkının çocukları için duran büyük önder Mikail ayağa kalkacak; ve o zaman, o ana dek bir ulus var olduğundan beri görülmemiş türden bir sıkıntı dönemi olacak; ve o zamanda senin halkın kurtulacak—kitapta adı yazılı bulunanların her biri. Daniel 12:1.

Adaletsiz olan yine adaletsiz kalsın; murdar olan yine murdar kalsın; doğru olan yine doğru kalsın; kutsal olan yine kutsal kalsın. Vahiy 22:11.

İlyas, lütuf kapısı kapanmadan önce ortaya çıkmalıdır ve lütuf kapısı kapanmadan hemen önce Vahiy 11'de öldürülür ve dirilir. Dirildikten sonra lütuf kapısı kapanana dek mesajını duyurur; lütuf kapısı kapandığında ise doğrularla kötülerin dirildiği başka bir diriliş gerçekleşir.

Yerin toprağında uyuyanların birçoğu uyanacak; kimileri sonsuz yaşama, kimileri de utanca ve sonsuz aşağılanmaya. Daniel 12:2.

O özel dirilişi, İsa Mesih'in İkinci Gelişi izler; burada doğrular arasından ölmüş olanlar diriltilir ve ardından azizlerin kayıp olanları yargıladığı bin yıllık bir dönem gelir. Bin yılın sonunda başka bir diriliş ve Mesih'in üçüncü gelişi vardır. Peygamberlikte bildirilen dirilişler dizisine Papalık canavarının dirilişi de dahildir, ancak bu dirilişlerin her biri Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nde özel bir konudur. 18 Temmuz 2020'de, yüz kırk dört binin Laodikya hareketi, 1844'ün ötesi için zaman belirlemeyi yasaklayan Mesih'in buyruğuna başkaldırarak intihar etti.

O zaman Rama'da bir ses duyuldu; bu, gurur ve kendini yüceltme anlamına geliyordu. İyi bir yolcu anlamına gelen Rachel, yas tutuyor çünkü Musa ve İlyas yok ve daha da önemlisi, onlar teselli edilemez. Onların tesellisi yok ve Kutsal Ruh, "çöldeki ses" Temmuz 2023'te başladığında gönderilecek olan Avutucudur.

Bu şeyler, mühletin sona ermesinden hemen önce olur ve Vahiy'e göre, mühletin sona ermesinden hemen önce İsa Mesih'in Vahiy'nin mühürleri açılır. O mühürlerin açılması, aynı zamanda iyi yolcu Rahel olan Musa ile İlyas'ı diriltten şeydir; çocukları için ağlayıp yas tutmuş, avutulamamıştı. O çocuklar diriltildiğinde onun yası sevince dönüşür.

Ve bana dedi: Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini mühürleme; çünkü vakit yakındır. Vahiy 22:10.

Musa ile İlyas, Sodom ve Mısır'ın sokaklarında ölüydüler ve tıpkı Mesih'te olduğu gibi, toplanma 2023 yılının Temmuz ayında başladığında yüz kırk dört bin kişi Mısır'dan çağrılacaklardı.

Altıncı Mesihanik İşaret, 2023 Temmuzunda Mısır'dan çağrılmazdır.

Hirodes'in ölümüne kadar orada kaldı; bu, Rab'in peygamber aracılığıyla söylediği şu sözün yerine gelmesi içindi: "Mısır'dan Oğlumı çağırdım." Matta 2:15.

Tahmin

İsrail çocukken, onu sevdim ve oğlumı Mısır'dan çağırdım. Hoşea 11:1.

Mısır sokaklarında ölüler varken, çölden gelen semavi bir ses Ezekeil'in ölü kemikler vadisini hayata çağırıyor. O ses Temmuz 2023'te duyulmaya başladı.

Üç buçuk gün sonra Tanrı'dan gelen yaşam ruhu onların içine girdi; ayakları üzerine kalktılar ve onları görenlerin üzerine büyük bir korku çöktü. Gökten kendilerine, "Buraya çıkın," diyen yüksek bir ses işittiler. Bulut içinde göğe yükseldiler; düşmanları da onları gördü. Vahiy 11:11, 12.

Tanrı, Kendi Oğlunu Mısır'dan çağırdı ve Musa'yı da Mısır'dan çağırdı; çünkü alfa olan Musa ve omega olan İsa, Musa'nın ve Kuzu'nun ezgisini söyleyen yüz kırk dört binin deneyimini temsil ederler. O ezgi, Mısır'dan çıkış çağrısını da içerir. Hezekiel kitabında, Âdem'in yaratılışındaki iki adımla önceden tasvir edilmiş iki aşama gösterilir. Önce beden biçimlendirilir, sonra bedenine içine yaşam nefesi üflenir ve böylece can bulur. Vahiy 11'de ilk adım, Tanrı'nın Ruhunun öldürülenlerin içine girmesidir ve ardından ayakları üzerinde doğrulurlar. Ayağa kalktıklarında Tanrı'nın ordusu olurlar. On birinci bölümde Ruhunu ileten şey, Hezekiel'in ilk peygamberlik sözüyle temsil edilir. Çölde haykıran ses, Kutsal Ruh'un eşlik ettiği peygamberlik mesajıdır.

Matta İncili, yüz kırk dört binle yapılan antlaşmayı temsil eden iki tanık sunan Yaratılış'taki on iki bölümün omega'sı konumundaki on iki bölümü içerir. Bu erkek ve kadınlar, Tanrısallığın insanlıklarıyla birleştiği bir ilişkide ebediyen mühürlenirler. Onlar, on birinci saat işçileri için bir işaret olurlar.

“Kutsal Ruh’un işi, dünyayı günah, doğruluk ve yargı konusunda ikna etmektir. Dünya ancak, gerçeğe iman edenlerin gerçek aracılığıyla kutsanmış olduklarını, yüce ve kutsal ilkeler doğrultusunda hareket ettiklerini, Tanrı’nın buyruklarını tutanlarla onları ayaklar altına alanlar arasındaki ayırım çizgisini yüksek ve ulvi bir anlamda ortaya koyduklarını görerek uyarılabilir. Ruh’un kutsallaştırması, Tanrı’nın mührüne sahip olanlarla sahte bir dinlenme gününü tutanlar arasındaki farkı belirgin kılar. Deneme geldiğinde, canavarın damgasının ne olduğu açıkça gösterilecektir. O, Pazar gününün tutulmasıdır. Gerçeği işittikten sonra bu günü kutsal saymaya devam edenler, vakitleri ve yasaları değiştirmeyi tasarlayan günah adamının alametini taşırlar.” Bible Training School, 1 Aralık 1903.

Vahiy’in on birinci bölümünde göğe çağrılan yüz kırk dört binin işareti şudur: Önce, öldürüldükleri yer olan Mısır’dan çağrılırlar. Çölden gelen bir ses onları Mısır’dan çağırır; böylece on birinci saat işçileri için işaret olurlar. 2024’teki dirilişleri, hangi benzetmenin kastedildiğine bağlı olarak, bir doğum ya da bir uyanış olarak da tasvir edilir. Doğum bağlamında, onlar on bakire benzetmesini yerine getirenlerdir; bu anlamda doğumları bakire bir doğumdur ve onlar işaretlerdir.

Yedinci Mesihanik Yol İşareti 2024’tür

Bütün bunlar, Rab’bin peygamber aracılığıyla söylediği söz yerine gelsin diye oldu: "İşte, bir bakire gebe kalacak ve bir oğul doğuracak; onun adını İmmanuel koyacaklar." Bu, "Tanrı bizimle" demektir. Matta 1:22, 23.

Tahmin

Bunun için Rab’bin kendisi size bir belirti verecek; işte, bir bakire hamile kalacak, bir oğul doğuracak ve adını İmmanuel koyacak. Yeşaya 7:14.

Musa’nın ve Mesih’in tarihinde, Millercilerin tarihinde olduğu gibi, alametler vardı. Son günlerde, Laodikya Adventizmi bir alamet arayacak ve onların tek alameti, Yunus’un alametidir. 2024’te diriltilecek olanlar için de bir alamet vardır. Onların alameti, Levililer yirmi altıdaki "yedi kez"dir.

Bu sana bir belirti olacaktır: Bu yıl kendiliğinden bitenleri yiyeceksiniz; ikinci yıl da onlardan kendiliğinden çıkanları; üçüncü yıl ise ekin ekin, biçin, bağlar dikin ve ürünlerini yiyin. Yahuda evinden kaçıp kurtulan kalıntı yeniden aşağıya doğru kök salacak, yukarıya doğru meyve verecek. Çünkü Yeruşalim’den bir kalıntı çıkacak, Siyon Dağı’ndan da kaçıp kurtulanlar; bunu Orduların Rab’binin gayreti gerçekleştirecek. 2 Krallar 19:29-31.

Ve eğer, “Yedinci yılda ne yiyeceğiz? İşte, ekmeceğiz ve ürünümüzü toplamayacağız” dersiniz; o zaman altıncı yılda size bereketimi vereceğim ve o yıl üç yıl yetecek ürün verecek. Ve sekizinci yılda ekeceksiniz ve dokuzuncu yıla kadar eski üründen yiyeceksiniz; ürün gelinceye kadar eski stoktan yiyeceksiniz. Levililer 25:20-22.

Kaçıp kurtulanlar, İsrail’in dışlanmışları olarak da temsil edilir ve onlardan nefret eden kardeşleri tarafından dışarı atıldılar. Kardeşleri onları dışarı attı; çünkü Musa’nın "yedi kez"iyle temsil edilen Şabat gerçeğini çürütemedikleri için onlardan nefret ediyorlardı.

Rab Yeruşalim’i kurar: İsrail’in sürgünlerini bir araya toplar. Mezmurlar 147:2.

Rab, Temmuz 2023'te kalanları toplamaya başladı ve kalanlar İsrail'in "dışlanmışlardır". Temmuz 2023'te, dışlanmışlarını toplamak için elini ikinci kez uzattı. Elini 1849'da ikinci kez uzattı; bu, 1856'da Musa'nın "yedi kez"iyle ilgili omega ışığından önceydi. Alfa ışığı, Miller'in ilk peygamberce keşfi olan Musa'nın "yedi kez"i ile temsil edildi.

O gün Yişay'ın kökü, halklar için bir sancak olarak duracak; uluslar ona yönelecek, konutu görkemli olacak. O gün Rab, Asur'dan, Mısır'dan, Patros'tan, Kûş'tan, Elam'dan, Şinar'dan, Hamat'tan ve denizin adalarından geride kalan halkını geri getirmek için elini ikinci kez uzatacak. Uluslar için bir sancak dikecek, İsrail'in sürülmüşlerini toplayacak, Yahuda'nın dağılmışlarını yeryüzünün dört bucağından bir araya getirecek. Yeşaya 11:10-12.

Dışlanmışlar işaret olarak yükseltildiklerinde, o zaman on birinci saat işçilerini toplayacaklar; bunlar, "yalnızca görerek" "Tanrı'nın mührüne sahip olanlarla sahte bir dinlenme gününü tutanlar arasındaki fark" konusunda uyarılabilen kimselerdir. On birinci saat işçileri için işaret dışlanmışlardır ve dışlanmışların işareti de şu muammadır: "Bu yıl kendi kendine bitenleri, ikinci yıl da onlardan filizlenenleri yiyeceksiniz; üçüncü yılda ise ekin ekin, biçin, bağlar dikin ve onların meyvelerini yiyin."

Bu pasajın gizemi, Levililer 25 ve 26'daki "yedi kez"i temsil etmesidir. Toprağın Şabatı, vaat edilen toprak için yedinci yıl dinlenmesini gözetip gözetmemeye bağlı olarak hem bereketi hem de laneti belirleyen antlaşmanın bir unsurudur. Yüz kırk dört binin işareti, antlaşmanın üçlü vaadinin toprağın yedinci yıl Şabatıyla temsil edilen unsurudur. "Yedi kez"in temel gerçeği, yeni bir yürek ve zihin, yeni bir beden ve ayrıca üzerinde yaşanacak bir toprak vaat eden antlaşmanın üç unsurundan birini tanımlar.

Yedinci gün Şabatı, Tanrı ile O'nun halkı arasındaki işarettir; ama bu yedinci gün Şabatı, eski İsrail'e verilen antlaşma sorumluluğunu da temsil eder. Onlar, On Emir'in koruyucuları, emanetçileri olacaktı. Kardeş White, 1844'teki modern İsrail'in, eski İsrail'le uyum içinde, yalnızca On Emir'in değil, Tanrı'nın peygamberlik sözünün de emanetçisi kılındığını açıkça belirtir.

"Tanrı, eski İsrail'i çağırdığı gibi, bugün de kilisesini yeryüzünde bir ışık olarak durmaya çağırmıştır. Hakikatin kudretli satırıyla, birinci, ikinci ve üçüncü meleğin mesajları aracılığıyla, onları kiliselerden ve dünyadan ayırarak Kendisine kutsal bir yakınlığa getirmiştir. Onları yasaının emanetçileri kılmış ve bu zaman için peygamberliğin büyük gerçeklerini onlara tevdi etmiştir. Eski İsrail'e emanet edilen kutsal bildirimler gibi, bunlar da dünyaya iletmek üzere verilmiş kutsal bir emanettir. Vahiy 14'ün üç meleği, Tanrı'nın mesajlarının ışığını kabul eden ve uyarıyı yeryüzünün dört bir yanına duyurmak üzere O'nun temsilcileri olarak öne çıkan halkı temsil eder." Testimonies, 5. cilt, 455.

On Emir, yedinci gün Şabatının işaretiyle; peygamberlik yasaları ise yedinci yıl Şabatıyla temsil edilir. Laodikyalı Yedinci Gün Adventistleri gemiyi terk edip güneşe tapınmaya başladıklarında büyük bir utanca uğrayacaklar, ama ilkin reddettikleri Şabat buyruğu Musa'nın "yedi kez"idir.

Vaat edilen diyarı kazanmak için Tanrı'nın halkı yalnızca yedinci gün Şabatını değil, aynı zamanda yedi yıllık Şabatı da anlamalı ve gözetmelidir. Laodikya Adventizmi, onu yalanlarla örtbas etseler de, bu Kutsal Kitap gerçeğini çürütemez. Bu, nefretlerinin köküdür ve onları sancak

olacak olanları kovmaya sevk eder.

Babamın ailesinin çoğu İsa'nın ikinci gelişine yürekten inanıyordu ve bu görkemli öğretiyeye tanıklık ettikleri için bir keresinde aramızdan yedimiz Metodist Kilisesi'nden çıkarıldık. Bu sırada peygamberin sözleri bizim için son derece kıymetliydi: "Sizden nefret eden, adım uğruna sizi dışlayan kardeşleriniz şöyle dedi: Rab yüceltilsin; ama O sizin sevinciniz için görünecek ve onlar utanacaklar." Yeşaya 66:5.

"Bu zamandan 1844 yılının Aralık ayına kadar, sevinçlerim, sıkıntılarım ve hayal kırıklıklarım çevremdeki sevgili Adventçi dostlarımla gibiydi. Bu sırada Adventçi kız kardeşlerimizden birini ziyaret ettim ve sabah aile sunağının çevresinde diz çöktük. Bu heyecan verici bir toplantı değildi ve orada yalnızca beş kişiydik, hepsi kadındı. Dua ederken, Tanrı'nın gücü daha önce hiç hissetmediğim şekilde üzerime geldi. Tanrı'nın görkemine dair bir görüşüm içine alındım ve sanki yerden gitgide daha yükseğe yükseliyordum, ve aşağıda anlatıldığı gibi, Advent halkının Kutsal Kent'e yolculuklarına dair bazı şeyler bana gösterildi." Erken Yazılar, 13.

Ellen White'in ilk görüşü, kendilerinden nefret eden kardeşleri tarafından kovulmalarından sonra (beş bilge bakireyi temsil eden) beş kadın bir araya geldiğinde verildi. Kardeşleri onlardan İkinci Geliş öğretisi yüzünden nefret ediyordu; böylece son günlerin dışlanmışlarını simgeliyorlardı.

Yahuda gibi, sözde kilisenin ve sözde Adventistlerin, Katoliklerin nüfuzunu elde edip gerçeğe karşı gelebilmek için bizi Katolıklara ele vereceklerini gördüm. O vakit kutsallar, Katoliklerin pek az tanıdığı, adı sanı bilinmeyen bir topluluk olacak; fakat imanımızı ve adetlerimizi bilen kiliseler ve sözde Adventistler (çünkü Sebt yüzünden bizden nefret ediyorlardı; onu çürütemedikleri için) kutsallara ihanet edecek ve onları, halkın müesseselerini hiçe sayanlar olarak Katolıklara ihbar edecekler; yani Sebt gününü tuttuklarını ve Pazarı hiçe saydıklarını.

Sonra Katolikler, Protestanlara öne çıkmalarını ve yedinci gün yerine haftanın ilk gününü tutmayanların hepsinin öldürüleceğine dair bir ferman yayımlamalarını emredekler. Ve sayıları çok olan Katolikler Protestanların yanında duracak. Katolikler güçlerini canavarın suretine verecek. Ve Protestanlar, azizleri yok etmek için, annelerinin kendilerinden önce yaptığı gibi çalışacak. Ama onların fermanı sonuç doğurmadan önce, azizler Tanrı'nın Sesi tarafından kurtarılacak. Spalding ve Magan, 1, 2.

"'Sözde' (yalnızca isimde) Adventistler, Yahuda gibi, bizi Katolıklara ele vereceklerdi." Bunu, "Şabat yüzünden" dışlananlardan "nefret ettikleri" için yaptılar. Sözde Adventistler yedinci gün Şabatını tuttuklarını iddia ederler; dolayısıyla burada kastedilen Şabat bu olamaz. Dışlananlardan nefret ederler; çünkü William Miller şahsında İlyas'ın alfa anlayışı olan Musa'nın "yedi vakit"inin temel hakikatini çürütemeyeceklerini bilirler.

"Tanrı bize yeni bir mesaj vermiyor. Bizim ilan etmemiz gereken mesaj, 1843 ve 1844 yıllarında bizi diğer kiliselerden çıkarmış olan mesajdır." Review and Herald, 19 Ocak 1905.

"1840-1844 arasında verilen bütün mesajlar, yönünü kaybetmiş pek çok insan olduğu için, şimdi kuvvetle vurgulanmalıdır. Mesajlar bütün kiliselere gitmelidir." Manuscript Releases, 21. cilt, 437.

"1841, '42, '43 ve '44 yıllarında aldığımız hakikatler şimdi incelenip ilan edilmelidir."
Manuscript Releases, cilt 15, 371.

“Uyarı gelmiştir: 1842, 1843 ve 1844’te verilen mesajdan beri inşa etmekte olduğumuz imanın temelini sarsacak hiçbir şeyin içeri girmesine izin verilmemelidir. Ben bu mesajın içindeyim ve o zamandan beri, Tanrı’nın bize verdiği ışığa sadık kalarak dünyanın önünde durdum. Gün be gün ciddi duayla Rab’bi arayıp ışık dilerken ayaklarımızın üzerine yerleştirildiği platformdan ayaklarımızı çekmeyi düşünmüyoruz. Sizce Tanrı’nın bana verdiği ışıktan vazgeçebilir miyim? O, Çağların Kayası gibi olacaktır. Verildiği andan beri bana rehberlik etmektedir.” Review and Herald, 14 Nisan 1903.

Yahuda, Sadukiler ve Ferisilerden oluşan Sanhedrin’in bir simgesi değildir; Yahuda on iki öğrenciden biriydi. Pentekost’ta Mesih’in evlenmek üzere olduğu antlaşma gelininin bir parçasıydı. Dışlanmışlara karşı ihanet, Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesi olan Yahuda’dan gelir. Onlar, Malaki 3’te Antlaşmanın Elçisi tarafından reddedilen Levililer gibi birçok sembolle temsil edilir. Levililer o tasfiyede ayrılır ve sadık olsunlar ya da olmasınlar sayıları 25’tir. Levililer, eskiden olduğu gibi, bir sunu olarak yükseltilmeden önce arındırılır.

O, gümüş artıncısı ve arındırıcısı gibi oturacak; Levilileri arıtacak, onları altın ve gümüş gibi arındıracak ki Rab’be doğrulukla sunu sunabilsinler. O zaman Yahuda ile Yeruşalim’in sunusu, eskiden olduğu gibi, önceki yıllarda olduğu gibi Rab’be hoş gelecek. Malaki 3:3–4.

Levililer sunudur; çünkü büyük sunu olan Mesih’in karakterini kusursuz biçimde yansıtırlar. O yirmi beş Levili bir sunu olarak yükseltildiğinde, Hezekiel 8’deki yirmi beş sahte Levili güneşe secde ediyorlar.

Yahuda yalnızca kötü bir Leviliyi temsil etmez, aynı zamanda Yahuda’nın otuz gümüşüyle simgelendiği üzere, otuz yıl boyunca hazırlanmış kötü bir kâhindir.

Sonra onu ele vermiş olan Yahuda, onun mahkûm edildiğini görünce pişman oldu; otuz gümüş sikkeyi başkâhinlere ve ihtiyarlara geri götürdü ve, “Masum kanı ele vererek günah işledim,” dedi. Onlar ise, “Bundan bize ne? Sen düşün,” dediler. Bunun üzerine o, gümüş sikkeleri mabede fırlatıp ayrıldı; gidip kendini astı. Matta 27:3-5.

Yahuda’nın fırlatıp attığı otuz gümüş, Malaki üçte Antlaşmanın Elçisi’nin cürufu (sahte gümüşü) dışarı atmasını (arındırmasını) temsil eder. O kötü kâhinlik, Korah, Dathan ve Abiram’ın isyanı ve 1888’in isyancılarıyla temsil edildi. Yeryüzü canavarı olan Amerika Birleşik Devletleri ağzını açtığı anda, o kötü kâhinlik yutulur. O zaman, Pazar yasasıyla başlayan geç yağmurun tam dökülüşü sırasında, ateş onların takipçilerini yok eder.

Mesih’in gününde bir işaret olarak bakire doğum, son günlerdeki akıllı bakirelerin işaretini temsil eder. O dönemde Sanhedrin, Laodikyalı Yedinci Gün Adventist Kilisesi, bir işaret arayacak, fakat Laodikya’ya verilen tek işaret göremeyecektir. Büyük kalabalık, yani on birinci saatin işçileri için işaret, Pazar yasasının sınama döneminde erkeklerin ve kadınların yedinci gün Sebti tutuyor olduklarını görmektir. Kalan topluluğun eski antlaşma halkıyla olan anlaşmazlığındaki işaret, Habakkuk’un kutsal iki tablosunun her ikisinde de merkezi sütun olarak tanımlanan Adventizmin

temellerini temsil eden yedinci yıl Sebtidir. Laodikyalı Adventizme verilen işaret, Mesih ile Petrus arasındaki diyalogda ele alınan Yunus'un işaretidir.

İsa, Sezariye Filipi bölgesine geldiğinde, öğrencilerine, "İnsanlar, İnsanoğlu olan benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu. Onlar, "Kimi senin Vaftizci Yahya olduğunu, kimi İlyas olduğunu, kimileri de Yeremya ya da peygamberlerden biri olduğunu söylüyor" dediler. İsa onlara, "Peki ya siz, benim kim olduğumu söylüyorsunuz?" dedi.

Simun Petrus cevap verip dedi: Sen Mesih, yaşayan Tanrı'nın Oğlusun. İsa cevap verip ona dedi: Ne mutlusun, Simun Barjona; çünkü bunu sana açıklayan et ve kan değil, göklerdeki Babamdır. Ben de sana diyorum ki: Sen Petrus'sun ve kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım; cehennemın kapıları ona karşı üstün gelemeyecek. Sana göklerin krallığının anahtarlarını vereceğim; yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde çözülmüş olacak.

Sonra öğrencilerine, kendisinin İsa Mesih olduğunu hiç kimseye söylememelerini emretti. Matta 16:13-20.

Sanhedrin'in ve dolayısıyla Adventizm'in işareti, Yunus'un işaretidir. Simun Barjona, adı değişmek üzere olduğundan, metne bir antlaşma insanının simgesi olarak dahil edilir. Avram'ın adı antlaşmada değiştirildi. Şaul'un adı Pavlus olarak değiştirildi. Yakup'un adı İsrail olarak değiştirildi. Bu üç tanık şunu ortaya koyar: Bir Kutsal Kitap kişinin adı değiştirildiğinde, o kişi bir antlaşma insanını temsil eder ve bu nedenle son antlaşma halkını, yani yüz kırk dört bini örnekler. Bu üç tanık ayrıca, bir antlaşma insanının adının, adı değiştirilen kişiyle bağlantılı peygamberlik sembolizmini temsil ettiğini de ortaya koyar. Şaul "seçilmiş" demektir; çünkü Müjde'yi uluslara taşımak üzere seçilmiştir. Adı "küçük" anlamına gelen Pavlus'a çevrildi; çünkü Tanrı'nın kilisesine zulmetmiş olduğu için kendi gözünde elçilerin en küçüğüydü. Yerini alan Yakup, hem adında hem deneyiminde, İsrail'in anlamı olan "galip gelene" dönüştürüldü. Petrus'un adı Simun'du; Simun "işiten" demektir; Barjona ise "Yunus'un oğlu" demektir.

Petrus, Yunus'un soyunun son kuşağını temsil ediyor; çünkü o Yunus'un oğluydu. Yunus "güvercin" anlamına gelir; Simun ise güvercinin mesajını işitendir. Simun Bar-Yona, İsa vaftiz edilip İsa Mesih olduğunda ve Kutsal Ruh güvercin biçiminde indiğinde, İsa'nın meshedilişinin mesajını işitmişti. Yunus'un mesajı, İsa'nın vaftizinde kudretle meshedilişini temsil eden güvercinin mesajıydı. Yunus'un mesajı, Yunus'un balinanın karnında üç gün kalmasıyla temsil edildi. Bu üç gün, Fısh'tan İlk Ürünler Bayramı'na kadar olan üç gündür; bunlar Mesih'in vaftizi ve Yunus'un balinanın karnında geçirdiği süre ile örneklendirilmiştir.

Yunus'un işareti, Mesih'in vaftizinde meshedilmesinin işaretidir; bu da Vahiy 18'deki meleğin 11 Eylül'de inişini sembolize eder. Yunus'un üç gününde simgelendiği gibi, 11 Eylül üç aşamalı bir sinama sürecini başlattı. Bu üç adım Millerit tarihinde de görülür. 11 Ağustos 1840 birinci meleğin sinamasını, 19 Nisan 1844 ikinci meleğin sinamasını ve 22 Ekim 1844 üçüncü sinamayı işaretledi. Bu üç adım 11 Eylül'ü, 18 Temmuz 2020'yi ve Pazar yasasını temsil eder.

Pazar yasası sırasında, Yunus bir balığın ağzından dışarı tükürülür; tam orada Mesih Laodikya'yı ağzından tükürmektedir; aynı yerde Balaam'ın eşeği ağzını açıp konuşur; Vaftizci Yahya'nın

babası Zekeriya konuşur; ayrıca Amerika Birleşik Devletleri de orada bir ejderha gibi konuşur. Yunus, daha sonra 2024'te Musa ve İlyas'la birlikte diriltilemlerin simgesi olarak dünyaya son uyarıyı verir. O ruhlar Sodom ve Mısır'ın sokaklarında öldüler ve ardından Hezekiel'in kudretli ordusu olarak diriltildiler. Diriltildiklerinde Yunus'un işaretine dönüşürler; çünkü o, Ninova'ya son mesajı vermek üzere ölmüş ve diriltilmiş olanları temsil eder. Balinanın karnındaki Yunus, aslanların inindeki Daniel, kaynayan yağ kazanındaki Yuhanna, sembolik bir ölüm ve diriliş deneyimlemiş olan yüz kırk dört bini temsil eder. 11 Eylül'deki meshedilmeden Hezekiel'in kudretli ordusunun dirilişine kadar olan süreç, Mesih'in vaftizinden O'nun dirilişine kadar olan süreci temsil eder.

Ferisiler de Sadukilerle birlikte geldiler ve onu denemek için gökten kendilerine bir belirti göstermesini istediler. O onlara şöyle cevap verdi: "Akşam olunca, 'Hava güzel olacak' dersiniz; çünkü gök kızarmıştır. Sabah olunca da, 'Bugün kötü hava olacak' dersiniz; çünkü gök kızarmış ve kapalıdır. Ey ikiyüzlüler, göğün görünüşünü ayırt edebiliyorsunuz; ama zamanın belirtilerini ayırt edemiyor musunuz? Kötü ve zina eden kuşak bir belirti arar; ona Yunus Peygamber'in belirtisinden başka bir belirti verilmeyecektir." Sonra onları bırakıp oradan ayrıldı. Matta 16:1-4.

Mucizelerin doruk noktası Lazar'ın dirilişiydi.

Lazar'a gelmeyi geciktirmesinde Mesih'in, kendisini kabul etmemiş olanlara yönelik merhamet dolu bir amacı vardı. Oyalanmıştı ki, Lazar'ı ölümden dirilterek inatçı, iman etmeyen halkına gerçekten 'diriliş ve yaşam' olduğuna dair bir kanıt daha versin. İsrail evinin yoksul, başıboş dolaşan koyunları olan bu halktan tüm umudunu kesmek istemiyordu. Tövbe etmeyişleri yüzünden yüreği parçalanıyordu. Merhametiyle, Yenileyici olduğunu ve yalnızca kendisinin yaşamı ve ölümsüzlüğü ışığa çıkarabileceğini onlara gösterecek bir kanıt daha vermeyi amaçladı. Bu, kâhinlerin yanlış yorumlayamayacağı bir kanıt olacaktı. Beytanya'ya gidişini geciktirmesinin nedeni buydu. Bu taçlandırıcı mucize, Lazar'ın diriltilmesi, O'nun işine ve tanrılık iddiasına Tanrı'nın mührünü vuracaktı. Çağların Arzusu, 528, 529.

Mesih, Lazar'ı diriltmeden önce bekledi; ve Lazar yalnızca "zirve mucizesi" değil, aynı zamanda Tanrı'nın işine vurulan "mühür"dü. Bu pasajda, Yunus'un işareti zina eden ve kötü nesil için tek işarettir. Mühürleme sürecinin zamanlamasının çok kesin olduğunu görmek önemlidir. Ele aldığımız, Petrus'un adının değiştirildiği pasajda, o noktadan itibaren İsa'nın öldürüleceğini açıklamaya başladığını öğreniyoruz; ne var ki Matta son ayette, "O zaman öğrencilerine, kendisinin İsa Mesih olduğunu hiç kimseye söylememelerini buyurdu" diye kaydeder. Hemen sonraki ayette ise şöyle yazar: "O zamanlardan itibaren İsa, Yerusâlim'e gitmesi, ihtiyarların, başkâhinlerin ve yazıcıların elinden birçok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün tekrar dirilmesi gerektiğini öğrencilerine göstermeye başladı."

Metin, İsa'nın insanların O'nun kim olduğunu düşündüğünü sormasıyla başlar ve ardından öğrencilerine O'nun kim olduğunu düşündüklerini sorduğu bir soruyla devam eder.

İsa, Sezariye Filipi yöresine geldiğinde, öğrencilerine sordu: "İnsanlar, İnsanoglu olan beni kim sayıyor?" Onlar, "Bazıları senin Vaftizci Yahya olduğunu, bazıları İlyas; başkalarıysa

Yeremya ya da peygamberlerden biri olduğunu söylüyor” dediler. O da onlara, “Peki ya siz, siz beni kim sayıyorsunuz?” dedi. Matta 16:13-15.

Petrus cevap verdiğinde, İsa'nın Mesih ve yaşayan Tanrı'nın Oğlu olduğunu ilan eder. Christ kelimesi, İbranice Mesih kelimesinin Yunanca karşılığıdır. İsa, kendisinin kim olduğu sorusunu gündeme getirir ve öğrencilerini onun Mesih olduğu gerçeğine götürür, fakat hemen kimseye söylememeleri gerektiğini bildirir. O andan itibaren, Matta'nın son üç bölümündeki yirmi üç işareti yerine getireceğini öğretmeye başladı; ancak Mesih'le ilgili gerçeklerin adım adım bir şekilde açığa çıkarılması gerekliydi.

Bu mesiyani yol işaretlerine bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Üçüncü meleğin Alfa ışığı

1846 sonbaharında Kutsal Kitap'taki Sebt Günü'nü tutmaya, onu öğretip savunmaya başladık. Dikkatim ilk kez aynı yılın daha erken döneminde Massachusetts'te New Bedford'u ziyaret ederken Sebt'e çekildi. Orada, Advent inancını erken benimsemiş ve dava uğrunda etkin bir emekçi olan Elder Joseph Bates ile tanıştım. Elder B. Sebt'i tutuyordu ve önemini ısrarla vurguluyordu. Ben onun önemini hissetmiyordum ve Elder B.'nin dördüncü buyruğun üzerinde diğer dokuzundan daha çok durmakla hata ettiğini düşünüyordum. Ama Rab bana göksel mabede dair bir görü verdi. Tanrı'nın tapınağı gökte açıldı ve üzeri merhamet kapağıyla örtülü Tanrı'nın Sandığı bana gösterildi. Sandığın her iki ucunda, kanatları merhamet kapağı üzerinde yayılmış, yüzleri ona dönük iki melek duruyordu. Bana eşlik eden melek, bunların, Tanrı'nın parmağıyla yazılmış kutsal yasaya huşu ve saygıyla bakan göksel ordunun tamamını temsil ettiğini bildirdi. İsa sandığın kapağını kaldırdı ve On Emir'in yazılı olduğu taş levhaları gördüm. On buyruk arasında dördüncü buyruğu tam ortada, onu çevreleyen yumuşak bir ışık halesiyle görünce hayrete düştüm. Melek şöyle dedi: “Gökleri ve yeri ve içindekilerin tümünü yaratan yaşayan Tanrı'yı tanımlayan on buyruktan tek olan odur. Yeryüzünün temelleri atıldığında, Sebt'in temeli de o zaman atıldı.” Tanıklıklar, cilt 1, 75.

Üçüncü meleğin Omega ışığı

Tanrı ile paydaşlık edenler, Doğruluk Güneşi'nin ışığında yürürler. Tanrı'nın önünde yollarını bozarak Kurtarıcılarını küçük düşürmezler. Göksel ışık üzerlerine parlar. Bu dünyanın tarihinin sonuna yaklaştıkça, Mesih'e ve O'na ilişkin peygamberlik sözlerine dair bilgileri büyük ölçüde artar. Tanrı'nın gözünde sonsuz değere sahiptirler; çünkü O'nun Oğlu ile birlik içindedirler. Onlar için Tanrı'nın sözü benzersiz bir güzellik ve hoşluk taşır. Onun önemini görürler. Gerçek onlara açılır. Enkarnasyon öğretisi yumuşak bir ışıltıyla bezenir. Kutsal Yazı'nın tüm gizemleri açan ve tüm güçlükleri çözen anahtar olduğunu görürler. Işığı kabul etmek ve ışıktaki yürümek istememiş olanlar tanrısallığın sırrını anlayamayacaklardır, ama haçı yüklenip İsa'yı izlemekten çekinmemiş olanlar, Tanrı'nın ışığında ışık göreceklerdir. The Southern Watchman, 4 Nisan 1905.